

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 11. An Sacerdotes non habentes curam animarum tenentur audire
Confessiones, si sint idonei & approbati?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

Q. II. *An Sacerdotes non habentes curam animarum tenentur audire Confessiones, si sint idonei & approbati?*

Resp. I. Tenentur ex charitate sub mortali etiam cum periculo vitae audire Confessiones cuiuslibet existentis in extrema necessitate salutis, qui scilicet salvari nequeat sine opera Confessoris: nam quisque tenetur ex charitate salutem æternam proximi præferre vitæ suæ corporali; tenetur enim vitæ suæ corporali præferre salutem propriam, ergo & salutem proximi, quem sicut se ipsum diligere tenetur.

Resp. II. Tenentur etiam ex charitate sub mortali audire Confessiones hominum in gravi necessitate spirituali existentium, ut in periculo mortis, si alius desit, & id possint saltem sine gravi damno & vita periculo: nam charitas obligat ad succurrentum proximo in gravi necessitate, cum id fieri potest saltem sine gravi incommodo & damno. Imò Suarez hic disp. 32. sect. 1. docet quemlibet Sacerdotem teneri ex charitate audire Confessiones, etiam cum periculo propriæ vitæ corporalis, si vita spiritualis seu salus proximi periclitetur, & non sit alius qui subveniat: nam licet in rigore possit proximus per Contritionem perfectam salvari, tamen magno morali periculo exponiatur, quando sine alio medio relinquitur.

Certè, secundùm communem, in necessitate gravi spirituali communitatis, ut si peste grassante obliarentiam Sacerdotis morerentur

Gg 3 com-

communiter absque Confessione, Sacerdos privatus tenetur sub mortali, etiam cum periculo vitae audire Confessiones, si alii non subveniant: quia gravis necessitas spiritualis communitatis, licet non extrema, est per se gravissimum malum, cui meritò succurri debet cum jactura vitae privati. Et quia vix fieri potest ut talis necessitas non sit conjuncta cum necessitate extrema aliorum. De Lugo.

Resp. III. Extra necessitatem gravem tenentur, quando facilè possunt, & utilitas proximi magna id exigit. ex i. Pet. 4. *Unusquisque sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratie Dei:* nam sine culpa non possunt ex negligencia inutilem reddere potestatem absolvendam utilitatem proximi acceptam.

CAPUT IV.

De Sigillo Confessionis.

Sigillum illud est Religiosa obligatio servandi in quovis casu secretum circa ea, quæ ex Confessione Sacramentali cognita sunt.

Q. I. *Quæ, & quanta est obligatio Sigilli Confessionis?*

Resp. I. Secretum Confessionis obligat. **I**ure naturali, quo generatim tenemur non revelare secretum commissum, & promissum, etiam implicitè, præsertim cum damno aut infamia alterius. In Confessione autem inter-

cedit